

Lilia *Dragneva*
 Lucia *Macari*
 Navid *Nuur*
 Adrian *Ghenie*
 Mark *Verlan*
 Pavel *Brăila*
 Vasile *Rață*
 Doina *Mardari*
 Anca *Munteanu Rîmnic*

03 Feb. — 19 Mar.

The present exhibition to which we are introduced by the audio part of the artwork *The Funnel* is mainly made of a selection of screenings of performances purposely done for the camera and closes with Navid Nuur's artwork *Forest* with no view which excites the olfactory sense of the visitor. Thus, the exhibition invites the public to an experience which proves to be stimulating on multiple planes. The artworks of the artists from the Republic of Moldova, Romania, Netherlands, and Germany meet in this space to investigate subjects such as the conflict between identities, the encounter between opposite poles and their transformation following their interaction, or the correspondence between different artistic discourses. Even if each of the exhibited artworks aims to emphasize its own particular idea, brought together in the same show they are a reflection on conflict and transformation, on space and time, on identity and languages. But, unlike in reality, where it inflicts irretrievable damages, in the sense of the artistic reflection conflict works as a way to access truths.

THE FUNNEL

Vasile Rață (MD/RO 1966)

The tour of the exhibition starts with Vasile Rață's installation in which we can hear and subsequently see the water passing through a funnel and the reverse of this action, that is its backwards flowing. The artwork, which is in fact a video work, has been dismantled and respectively placed into two different rooms, the video and the audio parts being separated by a wall. The work itself, which seems to suck us in together with the water, only to throw us out again, like a staged series of high and low tides, is but a play of time – a thing only permitted in video art. Yet in the given context, the gesture of taking apart the artwork allows us to perceive this act as a transformation of the sound into image that opens a funnel into the wall, through which the visitor is introduced to the exhibition space.

THE TRANSFORMATION OF IMAGE INTO SOUND AND OF THE SOUND INTO IMAGE Lilia Dagneva (MD 1975), Lucia Macari (MD/NL 1974)

This video installation is inspired from the graphics of Camille Saint-Saëns' musical score, giving life to an experiment that relates sound to image and vice versa. To achieve this, empty scores are deployed on which the marks are placed arbitrarily, following the Dadaist principle, being either splashed with the paintbrush or imprinted with the help of various devices such as the sewing machine, the typewriter, the hole punch, the cardiograph, the marker, the pistol, or the Braille alphabet. The graphic artworks are then interpreted on the piano becoming compositions per se. The aim of this experiment is to test the transformation of a certain content into other languages. Thus, arts are endowed with a channel of correspondence which allows the circulation of contents in various forms, making therefore possible the translation from one art language to another.

MONK

Anca Munteanu Rimnic (RO/DE 1974)

In the video performance *Monk*, Anca Munteanu Rimnic stages an unhabitual encounter between a Buddhist monk and a series of sounds produced with the help of a Stylophone, clearly hostile to him. The monk, a symbol of inner peace and spiritual harmony, is defied by this series of confusing and disturbing sounds which he apparently struggles to combat as we deduce from his facial expression and gestures. Even if the sound is alien to the monk, he is not trying to avoid it, but he copes with it, absorbs it only to bring it out later transformed into something else. This artistic act is a confrontation between two extremes that explore two different identities, two diametrically opposed languages, two times. Anca Munteanu Rimnic opposes two parallel realities creating thus a flawed dialogue, a conflict, a clash. The resulting overlap is a new layer of a possible reality and an allegory of a world built on incompatibilities and contrasts which questions the idea of globalization. The very history of the project emphasizes the paradox of the world we are living in. The artist, relocated in Japan with an artistic residence - an invention typical of globalization, returns home with an artwork that comes against this idea.

MÂCA

Doina Mardari (MD 1974)

Mâca is a video artwork in which the artist captures the face of her aunt at the very moment of her death. Through the boomerang effect, Doina Mardari brings back to life and kills the character on and on creating thus the illusion of a circular movement in which life and death succeed each other ad infinitum. The artist resorts to this technique to manipulate the time and to extend the potentialities of video art to critical events such as life and death.

THE POSSIBILITY OF PURPLE

Navid Nuur (IR/NL 1976), Adrian Ghenie (RO/DE 1977)

In this installation, two artistic realities meet in the same act, one in which Adrian Ghenie's painting process conducts the sounds produced by Navid Nuur on a microphone connected to a Marshall amplifier. Nuur's and Ghenie's artistic practices engage in a highly confident dialogue where one artistic discourse directly influences the other shifting the attention from the art object to action itself. If, as Wassily Kandisky once said, one can detect in a line the very movement that traced it, Navid Nuur transforms this movement into sound. The gesture from which the painting is materialized is instantly dematerialized by the performing artist only to be recorded and, therefore, re-materialized by the camera. Thus, the meeting between painting, sound, and performance molds here a new art language, one pieced together but not static, so we can speak of a living and unpredictable syncretism. The project was exhibited for the first time in 2013 in Hong Kong at Art Basel art fair where it was awarded the Discoveriez Prize.

ANT HILL

Mark Verlan (MD 1963 - 2020), Pavel Brăila (MD 1971)

In this photographic piece, which works as a physical terrain as it is projected on the floor, the artist Mark Verlan enters the territory of an environment already estranged and hostile to man. We are witnessing here again an encounter between two different entities (man's face versus the well-organized kingdom of ants) and this unusual interaction cannot take place without having an effect. We can see on the face of the artist the reaction induced to him by the ants and in this reaction, we read discomfort, the conflict that appears when we bring two different universes together. Faced with this artwork, we cannot but ask ourselves whether man is still able to feel himself at ease in the middle of the nature.

FOREST WITH NO VIEW
Navid Nuur (IR/NL 1976)

The installation Forest with no view by the Dutch artist Navid Nuur consists in two holes made in the wall at the nose level, with a tree air freshener being hanged on the other side. We are therefore dealing with an olfactory artwork based on an image. A hanging tree air freshener is a simulacrum of nature and the artwork, appealing to the power of suggestion of smell, makes the visualization of nature possible not through the image but through its absence. At the same time, the scent of something we are already familiar with is able to transpose us to the place and time we associate it with. Therefore, the artwork-even if it physically exists in the space of the gallery - metaphysically delves into the associations and memories of each of us which are all personal and subjective. This last artwork makes thus the visitor leave the exhibition with his/her eyes closed after having explored a series of visual works.

Text: Dumitru Bagrin
Translation: Bertha Savu

Lilia Dragneva
 Lucia Macari
 Navid Nuur
 Adrian Ghenie
 Mark Verlan
 Pavel Brăila
 Vasile Rață
 Doina Mardari
 Anca Munteanu Rîmnic

03 Feb. — 19 Mar.

Expoziția de față, în care suntem introduși de partea audio a lucrării *Pâlnia*, este compusă principalmente dintr-o selecție de proiecții ale unor performance-uri executate în mod special pentru camera de luat vederi și se încheie cu lucrarea lui Navid Nuur, *Forest with no view*, care solicită vizitatorului stimularea simțului olfactiv. În acest fel, expoziția propune publicului o experiență stimulatorie pe mai multe planuri. Lucrările artiștilor din Republica Moldova, România, Olanda și Germania se întâlnesc în acest spațiu pentru a explora tematici precum: conflictualitatea dintre identități, întâlnirea dintre poli opuși și transformarea acestora în urma interacțiunii sau corespondența dintre mai multe discursuri artistice. Cu toate că fiecare dintre operele expuse țintește a evidenția o anumită idee specifică, unite într-o expoziție, aceste lucrări sunt o reflecție asupra conflictului și a transformării, a spațiului și a timpului, a identității și a limbajelor. Dar, altfel decât în realitate, unde conflictul cauzează daune irecuperabile, în sensul gândirii artistice, acesta este o modalitate de a accesa adevăruri.

PÂLNIA

Vasile Rață (MD/RO 1966)

Expoziția începe cu instalația lui Vasile Rață, în care auzim, și, după aceea, vedem, scurgerea apei printr-o pâlnie și reversul acestei acțiuni, adică derularea ei în sens invers. Această lucrare, care, de fapt, este una video, a fost divizată în două și, respectiv, amplasată în încăperi diferite, partea video și cea audio fiind despărțite de un perete. Lucrarea în sine, care parcă ne absoarbe împreună cu apa, pentru a ne expulza înapoi, ca o succesiune înscenată a fluxului și refluxului, este un joc de-a timpul - lucru permis doar artei video. În contextul dat însă, gestul de divizare al acestei lucrări ne permite să percepem acest act ca o transformare a sunetului în imagine, deschizând în perete un tunel, prin care vizitatorul este introdus în spațiul expozițional.

TRANSFORMAREA IMAGINII ÎN SUNET ȘI A SUNETULUI ÎN IMAGINE

Lilia Dragneva (MD 1975), Lucia Macari (MD/NL 1974)

Această instalație video se inspiră de la grafica partiturii lui Camille Saint-Saëns, ca mai apoi să dea naștere unui experiment de relaționare a sunetului cu imaginea și viceversa. Pentru aceasta, sunt folosite partituri goale pe care sunt lăsate semne în mod arbitrar, după principiul dadaist, acestea fiind stropite cu pensula sau semnele fiind lăsate cu ajutorul unor obiecte precum mașina de cusut, mașina de scris, compostorul, cardiograful, markerul, pistolul sau a alfabetului Braille. Aceste lucrări grafice sunt interpretate apoi la pian, devenind compoziții propriu-zise. Sensul acestui experiment este de a verifica transformarea unui anumit conținut în alte limbaje. În acest mod, artele capătă un canal de corespondență, prin care pot circula conținuturile, luând forme varii, făcând, astfel, posibilă traducerea dintr-o limbă a artei în alta.

MONK

Anca Munteanu Rimnic (RO/DE 1974)

În performance-ul video Monk, Anca Munteanu Rîmnic regizează o întâlnire neobișnuită dintre un călugăr budist și o serie de sunete produse cu ajutorul unui stylophone, în mod vădit ostile acestuia. Călugărul, semn al păcii interioare și al armoniei spirituale este sfidat de această serie de sunete confuze și deranjante, cu care se chinuie, parcă, să lupte, lucru pe care îl citim în mimicile și gesturile lui. Cu toate că acest zgomot îi este străin călugărului, acesta nu se ferește de el, ci îi face față, îl absoarbe, ca, mai apoi, transformându-l în altceva, să îl scoată din nou afară. Acest act artistic este o confruntare între două extreme care explorează două identități diferite, două limbaje diametral opuse, două timpuri. Anca Munteanu Rimnic pune față în față două realități paralele și, astfel, creează un dialog defectuos, un conflict, o ciocnire; iar această suprapunere nu este decât un nou strat al unei realități posibile sau o alegorie a unei lumi construite din incompatibilități și contraste, în care ideea globalizării este pusă sub semnul întrebării. Istoria proiectului în sine scoate în evidență paradoxul lumii în care trăim. Artista, plecând în Japonia cu o rezidență artistică - invenție caracteristică globalizării -, revine cu o lucrare contrară acestei idei.

MÂCA

Doina Mardari (MD 1974)

Mâca este o lucrare video în care artista surprinde fața mătusei sale în momentul morții. Cu ajutorul efectului boomerang, Doina Mardari învie și omoară personajul continuu, creând, astfel, iluzia unei mișcări circulare, în care viața și moartea se succed reciproc la infinit. De fapt, artista face uz de această tehnică pentru a manipula timpul și pentru a extinde posibilitățile artei video asupra unor fenomene atât de cruciale precum viața și moartea.

THE POSSIBILITY OF PURPLE

Navid Nuur (IR/NL 1976), Adrian Ghenie (RO/DE 1977)

În această instalație se întâlnesc două realități artistice în unul și același act, în care procesul picturii lui Adrian Ghenie dirijează sunetele produse de Navid Nuur la un microfon conectat la un amplificator Marshall. Practicile artistice ale lui Nuur și Ghenie se angajează într-o comunicare de extremă confidență, unde un discurs artistic îl influențează direct pe celălalt, pentru a deplasa atenția de la obiectul artei la acțiunea în sine. Dacă, așa precum afirma Vasili Kandinski, într-o linie se poate vedea mișcarea care a trasat-o, Navid Nuur transformă această mișcare în sunet. Gestul, care materializează pictura, este în aceeași secundă dematerializat de artistul performer, ca totul să fie înregistrat, deci rematerializat, de camera de luat vederi. Astfel, întâlnirea dintre pictură, sunet și performance dezvoltă aici un limbaj nou al artei, unul asamblat, dar nu static, așa încât am putea vorbi de un sincretism viu și imprevizibil. Acest proiect a fost expus la prima ediție a târgului de artă Art Basel din Hong Kong în 2013, unde a fost premiat cu Discoveriez Prize.

FURNICAR

Mark Verlan (MD 1963 - 2020), Pavel Brăila (MD 1971)

În această lucrare fotografică, care, fiind proiectată pe podea, funcționează ca un teritoriu cu relief, artistul Mark Verlan înfăptuiește o intruziune într-un mediu deja străin și neprielnic omului. Asistăm aici, din nou, la o întâlnire dintre două entități diferite (chipul omului versus regatul bine organizat al furnicilor), iar această interacțiune neobișnuită nu poate decurge fără a produce un efect. Vedem pe fața artistului cum furnicile îi cauzează acestuia o reacție, și în această reacție citim un disconfort, un conflict care are loc atunci când apropiem două universuri diferite. Or, intrând în contact cu această lucrare, ne vine spontan să ne întrebăm dacă omul se mai poate simți la el acasă în mijlocul naturii.

FOREST WITH NO VIEW

Navid Nuur (IR/NL 1976)

Instalația Forest with no view, a artistului olandez Navid Nuur, consistă din două găuri în perete, executate la nivelul nasului, de partea cealaltă fiind atârnat un brăduleț parfumat. Astfel, avem de a face cu o lucrare olfactivă, în spatele căreia stă ideea unei imagini. Un brăduleț parfumat este un simulacru al naturii, iar lucrarea, operând cu puterea de sugestie a mirosului, face posibilă vizualizarea naturii nu prin imagine, ci tocmai prin lipsa ei. Totodată, mirosul a ceva ce cunoaștem deja este în stare să ne transpună în locul sau timpul de care ne-a legat afectiv acel miros. Deci opera, chiar dacă se află fizic în interiorul galeriei, metafizic, ea se află în asociațiile și amintirile fiecăruia din noi, acestea fiind personale și subiective. Această lucrare de final face în așa mod ca vizitatorul, după ce a parcurs o serie de lucrări vizuale, să părăsească expoziția cu ochii închiși.

Text: Dumitru Bagrin

